Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свягъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя и Експедицiя пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакцiя ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованi.

Рекламацiи неопечатанi вôльнi вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 248. Недѣля 3 (15) падолиста 1891. Рôкъ I.

Економiчне положенє въ Россiи.

Россiя мабуть не знаходилась ще нѣколи въ такъ прикрôмъ положеню економiчнôмъ, якъ теперь. Такого голоду, такои нужды, якъ та, яка сего року запанувала въ Россiи, не памятають и найстаршi люде, не згадують про страшнѣйшу и старi лѣтописи. Обчислено вже, що 33 мiлiоны людей голодує тяжко, що въ сторонахъ, де голодъ, ширить ся вже голодовый тифусъ, але що найнебезпечнѣйше для правительства россiйского, що селяне потворили декуды великi ватаги и пускають ся на розбоѣ та що нiгiлiсты старають ся вже сей станъ выкористати въ своихъ цѣляхъ.

Правда, що правительство робить що може, щобы сему лиху зарадити, що выдало вже для голодуючихъ звышь 64 мiлiоны рублѣвъ и приказало робити складки на голодуючихъ всѣй державѣ, але то все ще за мало. Заказъ вывозу жита зъ Россiи мавъ причинити ся до пôльги для голодуючихъ, однакожь не помôгъ имъ нѣчого а выкликавъ лишь новый клопôтъ фiнансовый. За заказомъ вывозу жита, пôйшовъ заказъ вывозу и другого збôжа, крôмъ пшеницѣ, але вже теперь можна майже напевно сказати, що буде заказано вывозити пшеницю, а коли то вже доси не настало, то лишь длятого, що тому ставивъ великiй опôръ мiнiстеръ фiнансôвъ Вышнеградскiй, котрый всѣми силами старає ся о то, щобы курсъ рубля и россiйскихъ паперôвъ цѣнныхъ удержати на ихъ дотеперѣшнôй высотѣ. Майже всѣ россiйскi ґазеты беруть то за зле правительству, що оно ще доси не выдало заказу вывозу пшеницѣ за границю, и побоюють ся, що той заказъ выйде тогди, коли запасы пшеницѣ не выстануть вже на заспокоєнє домашныхъ потребъ. То єсть — якъ каже петербургскiй кореспондентъ Pol. Corr. — головна причина, длячого такъ всѣ загально домагають ся выданя такого заказу.

Середъ торговельникôвъ збôжа, котрымъ добро жителѣвъ мало лежить на серци, думають инакше, и такъ н. пр. бiржевый комiтетъ въ Ризѣ подавъ бувъ телеґрафiчно просьбу до мiнiстра фiнансôвъ, щобы вôнъ дозволивъ вывозити збôже, котре єсть вже на складѣ въ рискôмъ портѣ, або котре вже давнѣйше зложено на зелѣзницяхъ до перевозу до Риґи. Мiн. Вышнеградскiй видѣвъ ся змушенымъ ту просьбу вôдкинути, въ наслѣдокъ чого въ важныхъ для торговлѣ збôжемъ мѣстахъ портовыхъ наставъ величезный переполохъ. Щобы дати понятє, якъ великi розмѣры прибрала була въ сѣмъ роцѣ торговля збôжемъ, досыть згадати, що найбôльшiй въ Петербурзѣ торговельникъ збôжа, вже пôдчасъ теперѣшного руху мавъ зыскати черезъ свою спекуляцiю 5 и пôвъ мiлiона рублѣвъ.

Ще о много некористнѣйше єсть положенє россiйскихъ кругôвъ фiнансовыхъ, а безустанне спаданє рубля и публичныхъ паперôвъ наробило шкоды не лишь множеству дрôбныхъ спекулянтôвъ, але дало сильный ударъ многимъ бôльшимъ банкамъ. Той спадокъ паперôвъ ставъ ся причиною, що майже всѣ россiйскi банки не хотять давати позычокъ на цѣннi паперы, або дають лишь дуже маленькi. Праса россiйска напирає длятого на приватнi банки, щобы они зробили разъ конець тôй здержаливости, и дораджує особливо банкови державному дати спасенный примѣръ и приступити знову до даваня позычокъ на цѣннi паперы державнi, щобы тымъ способомъ пôддержати ихъ вартôсть, бо инакше властителѣ ихъ будуть змушенi позбувати ся ихъ зô стратою, щобы лишь мати готôвку въ рукахъ. Такимъ способомъ выкликано бы спадокъ курсу, котрый бы ще ставъ бôльшiй въ наслѣдокъ киненя россiйскихъ вальорôвъ на торги европейскi, де курсъ зменшивъ ся черезъ затягненє недавнои трипроцентовои позычки парискои.

Засѣвы озимi удало ся майже вже всюды поробити. Земства заосмотрюють ся вже въ збôже на ярi засѣвы, але то збôже буде выдавати ся селянамъ ажь въ хвили потребы, бо въ противнôмъ случаю зужитковано бы вже теперь то збôже и на засѣвы не лишилось бы нѣчого. Загально хвалять собѣ ревнôсть новыхъ начальникôвъ окружныхъ, зъ якою они старають ся поборювати наслѣдки неурожаю и забезпечити новi засѣвы и выживленє голодуючихъ селянъ, хочь зъ другои стороны пôдносять ся жалѣ и на то, що богато грошей, призначеныхъ для голодуючихъ, лишилось въ кишеняхъ чиновникôвъ. Немало такожь жалують ся на повôльнôсть зелѣзниць въ перевозѣ збôжа, котра єсть наслѣдкомъ недостаточного матерiялу перевозового и лихои орґанiзацiи зелѣзниць. То даєсь особливо вôдчувати на Кавказѣ, де збôже великими масами лежить на стацiяхъ зелѣзничихъ — єсть выставленє на вплывъ непогоды. Наконець має бути ще и тарифа для перевозу збôжа въ сто-

---

4

При стрѣлецькôй ватрѣ.

ОПОВѢДАНЄ

АБҐАРЪ-СОЛТАНА.

(Перевѣвъ Павло Кирчôвъ).

(Дальше.)

Не облизуйте ся, панове, — звернувъ ся до насъ; — Богъ васъ сохранивъ, що такои вѣдьми въ житю не здыбалисте. Богъ васъ сокотивъ... Не смѣйте ся! Да я знаю, щосте бували по свѣтѣ, усякi циганки а змѣнницѣ за вѣрнi коханки брали. але такои бѣсовои доньки, якъ була Мiльнериха... абы ѣ тамъ пекло на самъ спôдъ трутило! — не здыбалисте нѣколи!...

Мы мовчали, не вôдповѣдаючи на сю, звернену саме до насъ апострофу, побоявши ся перервати оповѣданя, що почало насъ вже добре цѣкавити. Старый гуцулъ почавъ знову по хвили казати:

— Мôй *неньо*, Марко Кунишь, та бувъ найбôльшiй богачь, ґазда на усе Жабє. Череды нашi выпасали ся на цѣлôй полонинѣ понадъ *Быстрицъ*, гетъ ажь попôдъ Смотрижовi ґрунѣ; челяди було безлику; хата одна у долѣ надъ рѣкою въ Жабю, заразъ коло самои церкви святои, цѣла зъ гибльованои *кедрины*, друга на стоцѣ пôдъ горою на *зимôвникъ* для челяди, коло неи будынкôвъ, стайнѣвъ якъ яке мѣсточко, а въ полонинахъ колибы при кождôй кирницѣ.

Самъ мôй отець, нашъ ґазда, бувъ хмарный, маломовный чоловѣкъ... Якъ часомъ то двѣ ба й три добы слова до нѣкого не промовить. Мати, сестры, челядь — усѣ деревѣли передъ нимъ, мало зъ нôгъ не валяли ся, якъ на кого, було, гнѣвнѣйше подививъ ся. Я одинъ, що єго не боявъ ся; бо я бувъ одинакъ тай знавъ, що я въ него якъ въ головѣ око. Пальцьомъ на мене не скрививъ нѣколи.

Да й житєжь бо минѣ було, при тôмъ батеньку грôзнôмъ, житє!... До роботы нѣякои брати ся минѣ не дозволивъ, нѣ сокиры, нѣ косы за молодыхъ, не мавъ я въ рукахъ. Якъ *скôнчивсми* чотирнацять рôкъ, давъ минѣ *крѣсъ заправленый*, и стрѣляти научивъ и розповѣвъ, що зъ того крѣса стрѣлъ такiй певный, що усякого найлютѣйшого характерника та чарôвника засягне и повалить, а нема на свѣтѣ такого медведя, щобы по стрѣлѣ та пôшовъ десять крокôвъ. Зачало ся моє веселе житє парубоцьке. Коня *мавсми* чорного, карого, якъ орелъ быстрого, якъ змiй справного; нѣколи не охявъ, хоть найстрôмшими *плаями* гони нимъ якъ вѣтеръ. Одѣня насправлявъ на мене батько зъ сукна тоненького, угорського; *чересъ*, на три пяди широкiй, ґузиками золотыми набиваный привѣзъ *ми* старый ажь зъ самыхъ Кутъ; вымѣнявъ тамъ за сивого коня вôдъ купця вôрменського. Въ такôй май выгодѣ та въ достаткахъ плекавшись, вырôсъ я на такого *здуфальника*, що крый Мати Божа; лише пуста гадка моеи головы та чѣпляла ся. Мавши сѣмнацять рôкъ я знавъ уже усѣ дѣвки и молодицѣ повздовжь цѣлои рѣки, вôдъ Ясенева ажь по Буркутъ; ба й вони мене знали и голубили та въ очи мовили, що ладнѣйшого *леґiня* нема на всѣ горы; дячивъ я имъ за се горячими поцѣлунками, сердешными обôймами, ширинькаками шовковыми та коралями червоными.

Неня плакала, господарськi руки свои бѣлi ломила, казала, що свою душу молоду погубляю, смертельный грѣхъ на неи беру; батько смѣявъ ся зъ того та говоривъ, що молодому треба вышумѣти, нѣмъ устаткує ся та на жонатого ґазду выйде. Алежь бо и я любивъ свого батька, для всѣхъ гострого а для мене податного, що любивъ: головою за него бувъ быхъ наложивъ.

Мои товаришѣ та *кумпаны* моихъ гулянокъ оповѣдали минѣ, що трицять лѣтъ тому вдолину, не було въ цѣлыхъ горахъ гôднѣйшого леґiня надъ мого неня, старого Куниша.... Опришкôвъ — казали — зазнававъ давныхъ; — семиградськi, волоськi горы збродивъ. ажь на турецькôмъ Балканѣ зъ болгарськими гайдуками гулявъ, проливавъ кровъ псôвъ-невѣрôвъ турецькихъ, поганське золото рабувавъ.... Отсi — казали — дукаты, що ты намъ вино за нихъ ставишь, то певне зъ якогось череса турецького або вôрменського купця, або изъ скринѣ семиградського *чи* волоського боярa.

Пытати ся о се старого я не смѣвъ, але неразъ, уганяючи якъ вѣтеръ на своѣмъ воронôмъ, отакъ *си* гадаю, що и я такъ, якъ мôй батько, мушу скоштувати вôльного бурлацького житя. Вже тогди увиджувало ся минѣ, що

роны дôткненŭ голодомъ, зменшена вже давнѣйше до 50 процентъ, пôднесена до 52 процентъ и заведена на всѣхъ зелѣзницяхъ цѣлои державы.

Спôльнŭ Делеґаціи.

Нинѣ вôдбудуть ся засѣданя обохъ делеґацій, австрійскои и угорскои, а въ австрійскôй, якъ загально припускають, дасть ґр. Кальнокій поясненя политики заграничнои.

Въ угорскôй комісіи для маринарки вела ся вчера дебата надъ буджетомъ маринарки, котрый принято безъ змѣны. Такъ само принято кредитъ додатковый въ ґенеральнôй и специяльнôй дебатѣ. Пôдчасъ специяльнои дебаты запытувавъ референтъ Демель въ справѣ торôчного ушкодженя корабля „Архікнязь Рудольфъ" и въ справѣ заступленя анґлійского вугля, уживаного въ маринарцѣ, вуглемъ своимъ. Адміралъ Штернекъ сказавъ насамперёдъ, що не преліміновано новыхъ кораблѣвъ для того, бо незадовго мають направляти ся теперь уживанŭ кораблѣ водянŭ. Ушкодженє корабля „Архікн. Рудольфъ" було малозначне и повстало черезъ то, що шкаралупники морскŭ достали ся до окрытя шрубы и єи трохи ушкодили, але конструкція корабля и здôбнôсть до бою суть добрŭ. Що до вугля, то ведуть ся переговоры зъ угорскимъ правительствомъ; однакожь оравицкого вугля ледви чи буде можна уживати задля великихъ коштôвъ транспорту.

Дальше ухвалено бôльшій выдатокъ на зрôвнанє матеріяльного положеня офіцирôвъ маринарки зъ офіцирами арміи. При титулѣ „надзвычайнŭ выдатки" згодивъ ся адміралъ Штернекъ на то, щобы оба будуючŭ ся моніторы на Дунаю одержали угорскŭ имена. Оба тŭ кораблѣ майже вже готовŭ и будуть вже незадовго доставленŭ.

Рада державна.

17-те засѣданє Палаты пословъ зъ д. 13 падолиста 1891 р.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ вела ся дальша дебата надъ буджетомъ міністерства просвѣты а именно надъ титуломъ „Школы народнŭ". Пос. Кайзеръ выступавъ въ оборонѣ антисемітизму а віцепрезидентъ взывавъ єго два разы до порядку. Кайзеръ добачувавъ въ тôмъ несправедливôсть, бо вôнъ — каже — вôдповѣдавъ лишь передбесѣдникови и зрѣкъ ся голосу. (Антисеміты пôдняли великій крикъ и остентативно плескали въ руки а Люеґеръ крикнувъ: Тŭ все собѣ позваляють! — Пос. Морре: Хто тутъ паномъ, вы, чи президентъ? — Люеґеръ: Мы знаємо, що маємо робити! — Морре: Не знаєте, бо не робите! — Спокôй наставъ ажь пôдчасъ слѣдуючои бесѣды.) — Міністеръ просвѣты вôдповѣдаючи пос. Клюрови на єго напады на каринтійскŭ власти школьнŭ, сказавъ, що знанє нѣмецкого языка належить въ Австріи до необхôдної конечности. (Грôмки оплески зô стороны лѣвицѣ; голосы: „Ого!" зъ правицѣ, дехто ставъ пськати, а лѣвиця почала ще голоснѣйшŭ бити оплески. Коли трохи притихло, говоривъ міністеръ дальше): Знанє нѣмецкого языка єсть одинокимъ средствомъ, щобы устерегти національный розвôй школьництва вôдъ духовои самоты, а такожь и зô взглядôвъ економічныхъ для населеня конче потрѣбне. (Грôмкŭ оплески). Пос. Барвѣньскій домагавъ ся закладаня рускихъ семінарій учительскихъ мужескихъ и женьскихъ. На тôмъ закôнчено засѣданє, а слѣдуюче назначено на нинѣ, въ суботу.

Комісія зелѣзнича приняла въ ґенеральнôй и специяльнôй дебатѣ законъ о закупнѣ зелѣзницѣ Кароля Людвика для державы зъ додаткомъ, поставленымъ черезъ референта, щобы уповажнити правительство, абы оно могло готôвку, яка бы знайшла ся при закупнѣ зелѣзницѣ, ужити на инвестіціи зелѣзницѣ Кароля Людвика и опôсля зложити зъ того рахунокъ а оставшу може готôвку, щобы оно вставило до преліміарня. На дотычне запытанє вôдповѣвъ міністеръ торговлѣ, що на случай призволеня удержавненя тои зелѣзницѣ заведуть ся на нѣй зъ днемъ 1 сѣчня 1892 р. такŭ самŭ тарифы особовŭ якъ на зелѣзницяхъ державныхъ; тарифы фрахтовŭ будуть могли бути заведенŭ ажь зъ днемъ 1 липня 1892 р., а то длятого, що треба ще буде вести переговоры въ сѣй справѣ зъ другими зелѣзницями. Що до переняття урядникôвъ и що до фонду пенсійного, то угода мѣстить въ собѣ достаточнŭ постановы.

Переглядъ політичный.

Въ справѣ децентралізаціи зелѣзниць державныхъ доносять польскŭ ґазеты, що правительство дало вчера Колу польскому таку вôдповѣдь: 1) Зô взглядôвъ стратеґічныхъ не може бути знесена анѣ дирекція руху въ Краковѣ анѣ у Львовѣ; 2) краєва рада зелѣзнича не буде заведена; 3) инспектораты будуть заведенŭ на разѣ въ Перемышли и Стрыю або Станіславовѣ; 4) будуть утворенŭ бюра комерційнŭ при обохъ дирекціяхъ руху; 5) дирекціи буде признане право именованя урядникôвъ на пôдставѣ маючои выдати ся прагматики службовои; 6) въ справахъ орґанізаціи, тарифъ и въ справахъ персональныхъ буде міністеръ засягати опініи намѣстника, а всѣ справы доставъ будуть полишенŭ компетенціи дирекцій; 7) повысша орґанізація не буде провізорична, лишь стала; 8) на зелѣзници Кароля Людвика буде заведена полосова тарифа для особъ зъ 1 сѣчня, а для фрахтôвъ зъ 1 липня 1892 р.

Пôсля вѣстей зъ Пешту, пробуваючій тамъ шефъ секціи въ австрійскôмъ міністерствѣ торговлѣ, Віттекъ, вôдбувъ оногди зъ угорскимъ міністромъ торговлѣ Барошомъ довшу конференцію въ справѣ новои зелѣзницѣ карпатскои, що має злучити Угорщину зъ Галичиною и пôйде зъ Мармароша-Сиготу до Станіславова. Нарады ще не закôнчили ся.

Journal de St. Petersbourg, пишучи про бесѣду престольну Є. Вел. Цѣсаря австрійского, выголошену въ Делеґаціяхъ, каже, що желаня и надѣѣ Цѣсаря будуть подѣляти всѣ тŭ, котрымъ ходить о удержанє мира въ Европѣ, однакъ пôдъ условіємъ, що управненŭ интересы всѣхъ державъ будуть перестерѣгати ся.

Дотеперѣшный шефъ ґенерального штабу шестого корпуса арміи въ Варшавѣ, ґен. Кавльбарсъ, именованый теперь шефомъ ґенерального штабу въ фінляндскôмъ окрузѣ военнôмъ.

Пôсля дописи до берлиньскои Post зъ Риму, папска курія постановила вже рѣшучо вôдбути найблизше конкляве поза мурами Риму. Що до мѣсця, де бы мало вôдбути ся конкляве, то ще теперь идуть нарады, въ котрыхъ переважна часть кардиналôвъ намагає за Испанією.

гоню на мѣсце де ся збирають, що якъ свисну, якъ подую въ свою рогову трубку, то изза кождого бука, зза кождои смереки, зза кождои ялицѣ, озъявить ся леґінь-опрышокъ зъ крѣсомъ янчарськимъ, палашомъ польськимъ и угорськимъ, зъ золочеными пістолями, а я зъ тыми товаришами-кумпанами нападатиму на мандаторськŭ дворы, вѣшатиму Нѣмцѣвъ-пройдисвѣтôвъ, а народови гуцулскому, христіянському заповѣдатиму усяку слободу.... А потôмъ, потôмъ, якъ зъ кулею въ серци занесуть мя побратимы на гору высоку, а щобы мене тамъ якъ орла у гнѣздѣ поховати, то дѣвчата та молодицѣ въ пѣсняхъ про мене спѣватимуть та розказувати въ повѣстяхъ, якъ о другôмъ Довбуши-капітанѣ....

Гей де тŭ лѣта? Де тŭ думки да мысли соколинŭ?

— Пане, якъ хочете слухати далѣ — вôдозвавъ ся, звертаючись до мене,— то налѣйте минѣ склянку вина, въ ротѣ засхло, а дурнŭ сльозы до очий ся тиснуть и въ горлѣ дре.... такъ дре, що й промовити тяжко.

Я вставъ, пошукавъ помѣжь поклажьомъ за фляшкою старого угорського вина, налявъ повну склянку и подавъ старому. Никола притуливъ до губъ и заразъ вôднявъ, мамлячи поволи языкомъ.

— Отакого шкода для старого,— казавъ, та рôвночасно потягнувъ другій лыкъ. — Оттакимъ самымъ виномъ напоювали насъ дебречинськŭ дѣвчата, якъ мы до ихъ мѣста примашерували, побивши Нѣмцѣвъ пôдъ.... пôдъ.... да хто тамъ годенъ затямити тŭ угорськŭ мѣста поганськŭ, якъ ся вони тамъ звали. Гей, гей! Давнŭ то часы! Але треба выпити, бо вы, паничѣ, радŭ бы знати про Мільнера та єго жѣнку, а я вамъ о собѣ розповѣдаю, бай ще *си* кажу вина давати.

Выпорожнивъ усю склянку, поставивъ коло себе, тай заразъ почавъ уже зъ бôльшимъ розгаромъ оповѣдати далѣ:

— До цього часу, що я о нѣмъ розказувавъ недавно, Мільнеровои я не видавъ, лишень чувавъ, що собѣ о нѣй парубки розповѣдали: що красна-дѣ якъ той образъ въ церквѣ, щодѣ мандаторъ самъ старый, та *тирхавый*, а вона молода, кровь зъ молокомъ, тай хлопцѣвъ-дѣ любить; що межи пушкарями не одинъ уже бувъ такій, що мôгъ повеличати ся єи ласкою; що вона и чоловѣкомъ своимъ старымъ и писарчуками и слугами и пушкарями порядкує, якъ сама хоче, а ласку має велику и въ Коломыи у цѣсарського старосты и у ґубернатора въ самôмъ Львовѣ, бо хотьбы и не знати якŭ жалобы пôшли на Мільнера, то, якъ вона сама поѣде, — такъ всьо поперебляє, що ще и хвалу для свого чоловѣка привезе, а для себе рôжнŭ подарунки.

А я ажь страхъ бувъ цѣкавый побачити тоту богатирку, та тяжко було якось до того прийти; вона мало коли выходила изъ свого двора, а минѣ зновъ старый остро наказавъ, абыхъ не крутивъ ся коло мандаторщины; на розумъ минѣ уповѣвъ, що не хоче, абы Мільнеръ о нѣмъ собѣ нагадувавъ. Такъ було черезъ кôлька лѣтъ.

Ажь разъ якось трафило ся инакше.

Въ горѣшнôй церквѣ буває у насъ храмъ на другои Матки. Иншого року буває о тôмъ часѣ слота и *плюта* и *зима*; а тогди, то якъ бы на моє нещастє свѣтило сонце вôдъ самого раня, якбы на св. Ивана, та пригрѣвало, якъ середъ найгорячѣйшого лѣта. А у насъ празникъ — велике свято. Усякій хоче показати ся передъ людьми зъ тымъ, що лишь має найдорожшого та найкраснѣйшого. Передъ храмомъ, у вечѣрь, небôжка моя мати змыла минѣ голову буковымъ лугомъ. Рано сестры вымастили волося пахнючими олѣйками рожевыми. Черевики обувъ волоськŭ зъ жовтои шкôры, а шнурованŭ ажь пôдъ самŭ колѣна, *шаравары* узкŭ, угорськŭ изъ синього сукна такъ приставали до ноги, що жилы буббы порахувавъ, сорочку взявъ на себе зъ тонкого полотна, якъ дѣвочу, у дванацять узорôвъ вышивану. Наверха, напашки, кинувъ *байбаракъ* зъ чорного, тонкого сукна, золотымъ шнуркомъ зугорська обшитый. *Кресаню* зъ павами насадивъ на *бакиръ*, за чересъ набиванŭ срѣбломъ пістолята а въ руки топôръ. Якъ мя увидѣли такого мати та сестры, то ажь въ долонѣ сплеснули зъ дива та зъ утѣхи; бай старый та муркотѣвъ щось тихцьомъ, але я по лици пôзнавъ, що радъ бувъ изъ сына.

(Дальше буде)

Бюро Райтера доносить зъ Бомбаю: Россіяне обсадили Алічуръ и змусили хиньского ґенерала Чанґа, щобы опустивъ тоту мѣсцевость. Чанґъ заявивъ, що Хины выправлять зъ весною велике войско, абы Аліґуръ дôстати назадъ въ свои руки.

Зъ судовои салѣ.

Вчера закôнчивъ ся въ Знаймѣ на Моравѣ сензаційный процесъ передъ судомъ присяжныхъ маючій на цѣли выказати, хто есть правдивымъ убійникомъ вдовицѣ Шмідтъ, о котрои убійствѣ мы свого часу доносили, а котре тутъ ще разъ нагадуемо.

Дня 7 цвѣтня с. р. рано, найдено въ Знаймѣ, въ домѣ пôдъ ч. 18 при ул. Михайлôвскôй, вдову Францішку Шмідтъ, въ постели неживу, а всѣ признаки вказували на то, що хтось допустивъ ся на нѣй убійства. Проликанй лѣкарѣ сконстатували сй обставины и орекли, що вдову удушено въ постели. На шиѣ трупа добачено 6 чи 7 рôвнобѣжныхъ, около пôвъ центіметра довгихъ знакôвъ. Крôмъ того около шиѣ трупа бувъ затягненый шнурокъ, що однакъ могло стати ся вже по сповненю злочину, бо не слѣдно було нѣякого знаку вôдъ шнурка. Убита замешкувала на першôмъ поверсѣ три покоѣ, въ котрыхъ було по однôмъ вôкнѣ на улицю. Зъ долины ведуть однй сходы до горы, до мешканя есть двое дверей, котрй впрочôмъ завсѣгди замкненй, въ день убійства були отворенй. Впадало въ очи, що не було на шафѣ пятираменного срѣбного лѣхтаря, а другій такій стоявъ на земли коло постелѣ. Пôдозрѣне упало на брата убитои Кароля Фрукача, котрый прибувъ до Знайма въ дуже прикрôмъ положеню. Убита Шмідтъ дôстала була въ спадщинѣ по своѣмъ чоловѣцѣ 100.000 зр. а еи братъ добивавъ ся у неи помочи. Фукача отже обжаловано о убійство своеи сестры, судъ присяжныхъ признавъ его дня 8 серпня виннымъ, а трибуналъ засудивъ на смерть черезъ повѣшене.

Другого дня прийшовъ до засудженого его оборонець, дръ Кренъ, щобы поговорити зъ нимъ въ справѣ жалобы неважности и упоминавъ его, що коли вôнъ дѣйстно сповнивъ се убійство, абы лѣпше самъ признавъ ся до вины, бо тымъ мôгбы ще може поправити свою судьбу. Фукачь почавъ плакати и сказавъ: „Я вамъ мушу сказати правду, але приречѣть менѣ, що нѣкому о сѣмъ и слова не скажете!“ Вôдтакъ розказавъ дрови Кренови, що вôнъ самъ не убивъ своеи сестры, але знае того, що се вчинивъ. Оборонець настававъ на него, абы вôнъ сказавъ имя того виновника. Фукачь сказавъ вкôнци, що злочину допустивъ ся переслуханый пôдчасъ процесу яко свѣдокъ Рихардъ Туфаръ, однакъ обстававъ при тôмъ, абы дръ Кренъ задержавъ се въ тайнѣ, ажь вкôнци призволивъ, щобы дръ Кренъ зробивъ судови о тôмъ донесене. Въ наслѣдокъ того дня 9 серпня арештовано и Туфара и заведено слѣдство, котре остаточно довело до послѣднои розправы, котра розпочалась була ще въ понедѣлокъ.

Фукачь и Буфаръ ставали собѣ до очей. Першій говоривъ другому въ очи, що наймаючи его на побережника пытавъ ся его, чи готовъ бы вôнъ убити якого чоловѣка, що вôдтакъ умовивъ ся зъ нимъ, абы вôнъ убивъ его сестру и обѣцявъ ему за то 5000 зр. Туфаръ всему рѣшучо перечивъ и остаточно, не було ему можна доказати, що вôнъ бувъ дѣйстно убійникомъ Шмідтовои; судьѣ присяжнй признали его вчера невиннымъ, а судъ пустивъ его заразъ на волю. Розправа судова не выкрыла отже, хто есть правдивымъ виновникомъ убійства, але Фукачь все таки буде мусѣвъ вôдпокутувати за убійство.

Новинки.

— **Громадѣ Дора,** въ повѣтѣ станіславôвскôмъ, дарувавъ Е. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Дирекція почтъ и телеґрафôвъ** повѣдомляе, що въ днемъ 10 падолиста с. р. замкнено стацію Гребенне (зелѣзницѣ Львôвъ-Белзецъ) для руху депешь державныхъ и приватныхъ.

— **Кадѣжь грошевого листу.** Дня 24 жовтня пропавъ десь на почтѣ листъ рекомандованый зъ грôшми, наданый въ Празѣ на адресу Іосифа Кріса въ Коломыи, въ котрôмъ було готôвкою 4360 въ 4 банкнотахъ по 1000 зр., и 36 банкнотахъ по 10 зр.; Тысячки мали числа и серіи: 1081, 12.166; 1044, 060.551; 1045, 24.269; 1048, 25.818 Дирекція почтъ и телеґрафôвъ въ Чернôвцяхъ просить донести ѣй, сли бы кому прийшовъ въ руки банкнотъ зъ тыми числами.

— **Новй суды повѣтовй.** Краевый Выдѣлъ, полагоджуючи вôдповѣднй петиціи громадъ, рѣшивъ внести на Соймъ предложене, абы Соймъ высказавъ правительству свою гадку, що для добра мешканцѣвъ потреба утворити два новй суды повѣтовй, именно одинъ въ повѣтѣ ланцутскôмъ, четвертый судъ повѣтовый въ мѣстѣ Жолини; а другій въ Коломыйщинѣ третый въ ряду судъ повѣтовый въ осѣдкомъ въ Яблоновѣ, до котрого треба бы прилучити села и двôрскй обшары; въ округа суду въ Печенѣжинѣ: Акрешоры, Баня Березôвска, Березôвъ Выжный и Нижный, Люча, Лючка, Текуча, Ковалѣвка, Мышинъ, Стопчатôвъ и Яблонôвъ, а въ округа суду повѣтового въ Косовѣ: Уторопы и Космачь.

— **Продажь каиніту.** Краева Дирекція скарбу доносить, що застановила продажь немеленого каиніту (въ кусняхъ) а натомѣсть вôдъ 15 падолиста буде спродавати меленый каинітъ по 90 кр. за 100 кільо, на мѣсци, въ маґазинѣ калускôмъ.

— **Скарбовй доходженя.** До Черновець прибули делеґаты вѣденьского суду пп.: совѣтникъ краевого суду Фріммель и заступникъ прокуратора, Креґчі, щобы попереводити слѣдства скарбовй на Буковинѣ въ звѣстныхъ скарбовыхъ обманьствахъ.

— **Зъ рускихъ товариствъ.** Головный Выдѣлъ Просвѣты на засѣданю въ 4 падолиста рѣшивъ въ справѣ будовы чи купна дому для Просвѣты, запросити инжинірôвъ пп.: Ганинчака, Левиньского, Нагôрного и Барановского, обы они дали фахове оречене що до двохъ львôвскихъ реальностей. — На загальныхъ зборахъ новооснованои філіи Просвѣты въ Бродахъ до выдѣлу выбрано: крил. о. Мих. Лотоцкого пароха и декана въ Бродахъ, п. Волод. Лукавецкого, судового адъюнкта, о. Григ. Ярему, катихита, ґімн., п. Гр. Беймака, госп. зъ Кадлубискъ, о. Ив. Сѣрка, віцедекана, пароха и посла сойм. въ Гаяхъ старобродскихъ и о. Цегельского; заступцями пп.: Антона Хилю госп. зъ Пониковицѣ, Андр. Данкова, госп. зъ Ясенова и Данила Шеремету. — Въ Зборовѣ основуе ся заходами тамошныхъ патріотôвъ філія тов. Просвѣты. Основателѣ зажадали въ канцеляріи тов. Просвѣта у Львовѣ статутôвъ для нового товариства.

— **Конкурсы.** Маґістратъ мѣста Коломыи розписуе конкурсъ на посаду мѣского рахмайстра и контрольора касового зъ платнею 700 зр. и додатками. — Маґістратъ мѣста Великй Очи розписавъ конкурсъ на посаду мѣского лѣкаря зъ платнею 300 зр. рôчно.

— **Цѣнне евангеліе.** Въ селѣ Завидчи коло Лопатина прийшли въ село якісь два чоловѣки зъ Россіи и принесли до тамошного священика о. Чмолы, евангеліе въ дорогôй оправѣ, котре о. Чмола купивъ у нихъ за 150 зр. Заразъ другого дня на ярмарку въ Лопатинѣ арештувала жандармерія обохъ Россіянôвъ, и довѣдавши ся, що они продали якесь евангеліе, прибула до Завидча оглянути. Евангеліе оцѣнено на 2000 зр. и походить мабуть десь зъ крадежѣ.

— **„Двоичко любкôвъ за богато на одну гилю...“** не дурно говорить пословиця. Отъ оногди вечеромъ на толоцѣ мѣскôй въ Чернôвцяхъ яке ся лихо скоило: Шевскій челядникъ Антôнъ Р., та его любка, молоденька Марійка С., повзяли добру охоту, позбавити себе житя, бо имъ не хотѣли родичѣ позволити пôбрати ся. Выбрали собѣ на убочи гилясте дерево, привязали два страшнй шнуры до однои гилѣ и рôвночасно обое— повисли на нѣй.... Ажь тутъ наразъ знемогла гиля, и зломила ся — а обоичко любчиковъ очутило ся наразъ на твердôй землици та опамятали ся, почувши, що пообтовкали собѣ боки та чола. Розлюченй такимъ глумомъ надъ своею долею — встали обое и забрали ся домôвъ.

— **Блаженна сторона....** На цѣлôмъ невеличкôмъ островѣ Исляндіи варить ся та кипить мѣжь народомъ, а причиною страшного заколоту отъ що: якійсь Исляндець, звѣвши дѣвчину, налякавъ ся обовязковъ, якй бы зъ сего на нѣмъ затяжѣли, отже задушивъ еи, а тѣло вкинувъ до рѣки. Та не въ тôмъ для насъ дѣло, що такъ ся стало, бо взявши на увагу, що дѣе ся деинде поза Исляндією, то о сѣмъ выпадку и споминати нема що; але дѣло якъ разъ въ тôмъ, що на островѣ, котрый числить 70 тысячъ мешканцѣвъ убійство взагалѣ нечувана рѣчь, и що вôдъ 1835 р. не було тамъ анѣ одного а и въ сѣмъ роцѣ допустивъ ся убійства не Исляндець, а якійсь заволока зъ чужихъ сторôнъ.

Штука, наука и література.

Илюстрованый Календарь Товариства „Просвѣта“ на рôкъ 1892 выйшовъ вже и розсылае ся членамъ. Есть то доси найлѣпшій календарь рускій, котрый побôчь части чисто календарскои подае дуже богатый матеріялъ информаційный, займаючу часть літературну и важну особливо для сѣльскихъ господарѣвъ часть господарску. Крôмъ того мѣстить ся въ сѣмъ календари „Уставъ церковный и списъ всѣхъ членôвъ Товариства „Просвѣта“, вôдъ часу его истнованя ажь до теперь. Цѣна календаря „Просвѣты“ сорозмѣрно до его обему и змѣсту естъ дуже дешева; бо выносить всего лишь 50 кр.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

14 Падолиста	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 40	10 50 11·30	10·50 11·50	10·75 11·50
Жито	9·30 10·—	9·— —9 70	9·— —9·85	9 30 10.—
Ячмѣнь	6.58 — 8 —	6·50 — 7 50	6 40 — 7.50	6·75 — 8·—
Овесъ	7·— —7·50	6 80 — 7·25	—·— —·—	7·— —7·50
Горохъ	6·25 10·—	6 25 9 —	6·25 10·—	6·50 10·—
Выка	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Рѣпакъ	13.— 13·50	13·— 13 50	3·— 13·25	13 25 13·75
Хмель	55·— 60·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Конюшина чер.	42·— 55·—	41·— 54·—	45·— 55·—	45·— 55·—
Конюшина бѣла	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 19·70 до 20·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 14 падолиста. Урядова ґазета вѣденьска оголошуе: Секретарѣ намѣстництва: Іосифъ Остовскій, Чеславъ Невядомскій, Юл. Маевскій и Кароль Мільнеръ именованй старостами а комісарѣ повѣтовй: Емилій Гленицкій, Брониславъ Вайдовичь, Володисл. Ґалецкій и Николай Порадовскій именованй секретарями Намѣстництва. — Коло польске выслухавши вчера пос. Яворского и Ѣелиньского въ справѣ децентралізаціи зелѣзниць ухвалило одноголосно: Коло польске пôддаючись зъ довѣріемъ воли Монарха приймае справоздання послôвъ Яворского и Бѣлиньского до вѣдомости.

Вѣдень 14 падолиста. Вчера о 3 год рано далось почути сильне землетрясене зъ пôдземнымъ гукомъ въ напрямѣ зô всходу на заходъ и тревало до 4 секунды.

Монахôвъ 14 падолиста. Нинѣ укладаесь нѣмецко-италіяньска угода торговельна въ параґрафы; протоколъ о спараґрафованю вже пôдписано. Незадовго скôнчать ся такожь австро-италіяньскй переговоры торговельнй.

Берлинъ 14 падолиста. Дôмъ банковый Едварда Маса застановивъ выплату, а Масъ самъ ставивъ ся на поліцію и признавъ ся, що здефравдувавъ около 600 тысячѣвъ марокъ, переважно грошей сирôтскихъ и церковныхъ.

Лондонъ 14 падолиста. Въ полудневôй Бразиліи выбухла революція. Въ Ріо ґранде де Суль здобули революціонисты мѣсто Санта Анна.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня *до Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знаменитîй средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно **П**орошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожъ и **вода салицилова**, котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а такожъ забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, вовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Кракôвъ, Ринокъ ч. 26.

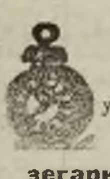
поручаютъ:

Предметы служачій до ужитку церковного и домового, ôдповѣдний на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репараціи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметовъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Гербата россійска. Самоварь Тульскій.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручає свôй богатый складъ

зегаркôвъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ перворядныхъ фабрыкъ женевскихъ и француакихъ, тоже цѣночки золоти и срѣбнй, удержує на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендуловыхъ, будиковъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимає ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегарковъ, токожь всякй направы зегарôвъ и годинниковъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

КВИЗДЫ

выключно прив.

Restitutionsfluid

Вже ôдъ **30 лѣтъ** єсть уживана зъ **найлѣпшимъ успѣхомъ** по многихъ **стайняхъ надвôрныхъ**, и въ **бôльшихъ стайняхъ** цивильныхъ и войсковыхъ, для **змôцненя и наданя силъ** по **великихъ змученяхъ** при **звихненяхъ, пôдбитяхъ, сухожилляхъ** и т. д.

Цѣна однои фляшки 1 зр. 50 кр.

Правдивый можна лишень зъ выжше наведеною маркою охоронною получити у всѣхъ аптикахъ и дроґуеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:

FRANZ JOHANN KWIZDA

k. u. k. österr. u. k. rumän. Hoflieferant. Kreisapotheker. Korneuburg bei Wien.

Ветяжки и аксамітки.

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ

Потребы до кравецтва

ПАРАСОЛѢ

и Кальошѣ россійскѣ

поручає найдешевше

НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Горсеты французкѣ.

Перфумы и мыла. Цераты на меблѣ.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диєтетичне, вырабляє фабрика выробôвъ гиґієнично - диєтетичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика Льеопольда Литыньского, Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдсрытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томовъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

Торговля товарôвъ зелѣзныхъ

ЯКОВА САХСЕНГАВЗА

у Львовѣ ул. Краковска ч. 19

поручає:

Всякй предметы зелѣзнй, а именно:

Всякй предметы кухонни, господарски, знаряды домовй, ваги и т. др.

Все въ найлѣпшôмъ родѣ и по цѣнахъ найнизшихъ.

Вже вийшовъ зъ печати и єсть до набутя

ЛЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ

на рôкъ 1892,

мѣстячій въ собѣ богато цѣкавыхъ рѣчей и поученій вôдносячихъ ся до захороны здоровля.

Календарь той украшають хорошй плюстраціи а крôмъ того замѣщає въ собѣ часть литературну, гигієнічну и богатый дѣлъ информаційный.

Розправа о о. Кнейпѣ, новочаснôмъ чудотворцѣ, кидає нове свѣтло на значѣнє и тайну славнои его дѣяльности на поли лѣченя воздухомъ и водою.

Цѣна 55 кр. вразъ зъ пересылкою почтовою.

Адресъ: **Леопольдъ Лѣтыньскій** Львôвъ, Пекарска 21.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЄНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французскій курацїйный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.